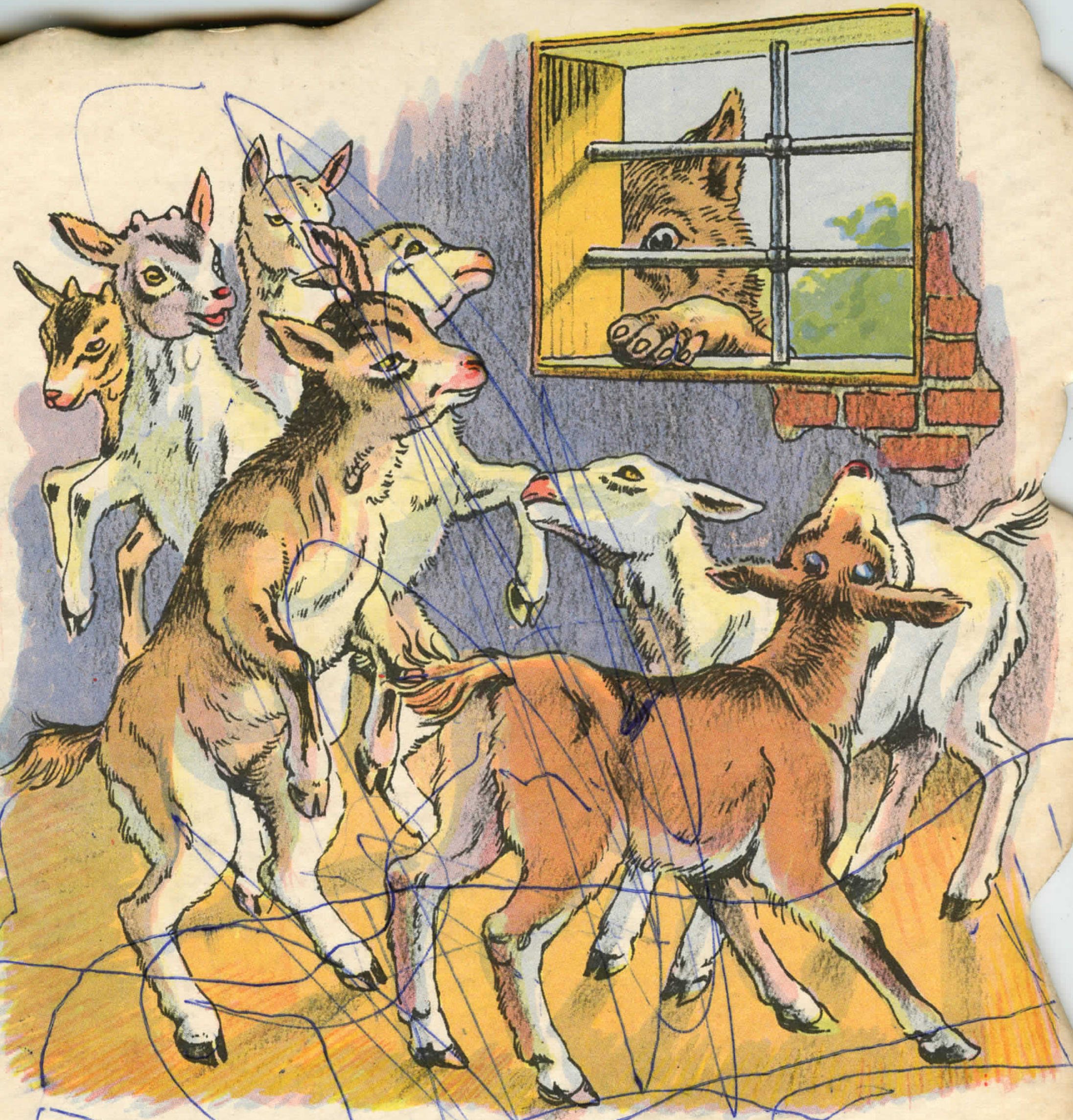

KOZA REČE KOZLIĆIMA:
»VRATIT ĆU SE ODMAH SVIMA.
NE PUŠTAJTE VUKA UĆI,
ON SE MOŽE PREOBUĆI.

PREPOZNAT SE MOŽE LAKO:
GLAS JE NJEGOV DUBOK JAKO,
A ŠAPE MU CRNE, ZNAJTE,
KUCA LI — NE OTVARAJTE.«

I USKORO: TUK-TUK-TUK!
NA VRATIMA KUCA VUK:
»OTVORITE, TO SAM JA,
VAŠA DOBRA MAJČICA!«

KOZLAD NA TO SVA PRETRNE:
GLAS JE DUBOK, ŠAPE CRNE.
»NE PREVARI, VUČE, NAS,
IZDAJE TE VUČJI GLAS!«

I VUK ODE. KUPI KREDE
VELIK KOMAD I POJEDE,
DA PROMIJENI BOJU GLASA.
DO MLINARA TAD OTKASA,

NATJERA GA PRIJETNJOM STRAŠNOM
DA MU ŠAPU POSPE BRAŠNOM.
I OTRČI VUJO STARI
DA KOZLIĆE NASAMARI.

OTVORE MU. JAO MUKA!
UGLEDAŠE STRAŠNOG VUKA.
POD KREVET IL IZA PEĆI
VALJALO JE SAD UTEĆI.

ALI SPASA NEMA, JAO!
VUK KOZLIĆE PROGUTAO.
TEK NAJMLAĐI ŽIV JE BIO,
U ORMAR SE SATA SKRIO.

KAD SE MAJKA VRATI KUĆI,
NJENO SRCE HTJEDE PUĆI.
AL SE JAVI KOZLIĆ: »MEEE!«
ŽIV SAM, DRAGA MAJČICE!«

MAJCI MILO, AL SE SJETI:
TREBA NEŠTO PODUZETI,
JER LOPUŽA ONA PRAVA
PREŽDRO SE PA NEGDJE SPAVA.

ZGRABI ŠKARE SAD U RUKU
PA POTRČI ŠUMOM VUKU.
DJECU VADI. SVI SU ZDRAVI.
KAMENJE U VUKA STAVI.
VUK OŽEDNI, HULJA STARA,
DOGEGA SE DO BUNARA,
AL KAMENJE PRETEGNU,
U BUNAR GA POTEGNU.
IZVUĆI SE VIŠE NE ĆE.
KOZA S DJECOM KUĆI KREĆE.

IZDAVAČKO KNJIŽARSKO PODUZEĆE »MLADOST« ZAGREB, ILICA 30

UREDNIK ANA KULUŠIĆ — ZA IZDAVAČA LADISLAV INDIK

1964

Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb